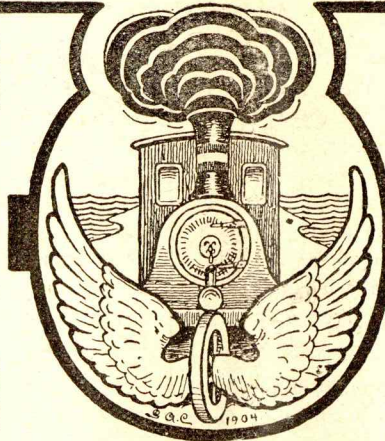

JERNBANE · BLADET

· UGEBLAD · FOR · DEN · DANSKE · JERNBANESTAND ·

Nr. 44.

Redaktion og Ekspedition:
Sagasvej 8, Kbhvn. V.

Søndagen den 4. August 1907.

Annonceekspedition:
Sagasvej 8. Telefon 32,229.

4. Aargang.

Webbs Patent-Døraabner for Jernbanevogne.

Man kan i disse Dage ikke tage en Avis i Haanden, uden at den indeholder lange Klager over de nye Kupélaase samt Meddelelser om et eller andet mekanisk Geni — af hvilke jo snart sagt hver Landsby har sit —, som har opfundet en Kupélaas, der opfylder alle Fordringer til Sikkerhed og simpel Konstruktion. Og efter hvad der forlyder, er der nedsat en Kommission til at tage alle saadanne Forslag op til Undersøgelse.

Det er en Opgave, der har beskæftiget Jernbaneteknikere i alle Lande, at konstruere en praktisk Kupélaas, som muliggør det for den rejsende selv at aabne Døren indvendig fra. Men Vanskeligheden bestaar netop deri, at den samtidig skal yde Sikkerhed for, at Døren ikke springer op ved en ufrivillig Berøring af Haandtaget eller ved, at Børn piler ved det. Netop denne sidste Omstændighed

er det, der har bevirket en fortsat Række Uheld paa vore Baner nu i Sommertiden, da der befordres et saa overvældende Antal Børn. Og her nytter det ikke at lamentere over Børnenes Unoder eller Forældrenes Uagtpaagivenhed; der maa regnes med den Kendsgerning, at Børn fra Arilds Tid har en Tilbøjelighed til at pille ved alt, hvad der kommer indenfor deres Rækkevidde. Og er denne Tilbøjelighed almen, saa gør den sig selvfølgelig ikke mindst gældende, hvor et Barn i timevis er spærret inde i en snæver Kupé og har en saa iøjnefaldende og interessant Ting som et blankt poleret Haandtag anbragt just i en passende Højde.

Det har interesseret os at se netop i disse Dage det samme Problem behandlet i et engelsk Fagtidsskrift og just med de samme Betragtninger som her til Lands — dette viser, at det ikke alene er vore hjemlige, „elendige“ Jernbaner, der har høstet bitre Erfaringer. Det paagældende engelske Tidsskrift henleder Opmærksomheden paa Webbs Dørlukke, der ogsaa, i alt Fald ved en overfladisk Betragtning, synes at besidde visse Fordele.

Allerede for en Del Aar siden konstruerede Mr. F. W. Webb, den Gang Maskinchef ved London og Nord-West Baneselskabet, et Apparat til Aabning af Kupédøre fra Indersiden, hvorved der netop var taget Hensyn til at undgaa de nævnte Ulemper. Apparatet var den Gang anbragt i en Del af nævnte Banes Vogne, og dets Indretning og Virkemaade fremgaar af vedføjede Tegninger.

Haandtaget (en Vægtstang) var be-

son, der indvendig fra vilde aabne Døren, til at læne sig stærkt mod denne.

Lukket er ikke mere i Brug paa London og Nord-West Banen, men nu, da Sagen er aktuel herhjemme, kan der maa ske ogsaa blive Lejlighed til at overveje denne eller en lignende Konstruktion.

Mogens.

Jernbanen og Publikum.

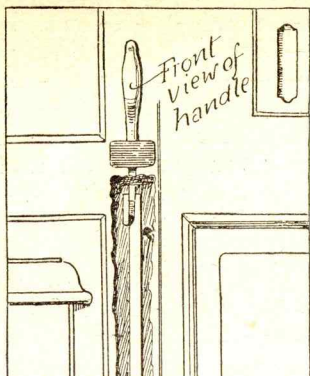
Jernbanerne er i fortrinsvis Grad herhjemme i Danmark bleven Avisernes Prægknabe og derigennem Publikums. Man kan i denne Agurketid snart sagt ikke tage nogen Avis i Haanden, uden at den indeholder flere indsendte Artikler fra rejsende Publikum, som i den travle Ferietid har oplevet et eller andet lille personligt Uheld paa Banerne eller en eller anden ~~Skandale~~, som straks giver dem Anledning til at stemple vore Baner som de elendigste i Verden. Selve Historierne er i de fleste Tilfælde skrækkelig naive, og ved en Smule Omtanke eller indhentet Oplysning vilde det, der ankes over, oftest vise sig ganske naturligt og let forklarligt.

Men Bladene griber ikke alene med Glæde og ganske kritikløst disse Ammestuehistorier. De bestræber sig selv af bedste Evne paa at opdrage hos Publikum Forestillingen om vore hjemlige Baners Elendighed, og selv den yngste journalistiske Spire i den værste Ravnekrog bilder

For et Par Dage siden gjorde jeg en Jernbanerejse i Jylland og oplevede her en betegnende Episode, der udmærket illustrerer en Del af Kritiken.

Ved Togudgangsstationen kom en ældre destingveret Herre, ledsaget af en yngre Herre, ind i Kupeen, hvor jeg sad — det var, i Parantes bemærket, et Lokaltog. De havde næppe faaet sig anbragte, før de optog det uopslidelige Emne: „vort elendige Jernbanevæsen herhjemme i Danmark, som selv en Stat som Montenegro vilde skamme sig over.“ Først fik den stedlige Stationsforstander sig en Riv-af for sin pæne Uniform: „man skulde sgu tro, de Fyre rangerer med Kommandører!“ (Det var en Stationsforstander I). Dernæst fik Vognen sig en Omgang — den var i og for sig pæn og ren, men af en ældre Type, og det laa selvfølgelig ganske uden for de to Herrers Horizont, at Banerne kunde blive nødt til i Ferietiden, hvor Eksprestogene kræver et saa overvældende Materiel, at indsætte nogle af sine ældre Vogne i lokale Blandet-Tog. Endelig forholdt de sig længe over, at Toget afgik 2 Minutter for sent fra selve Udgangstationen! Det var i Grunden en Skandale, at slikt kunde finde Sted, det kunde kun skyldes Uduelighed hos Stationsforstanderen! — hæ — med hans Kommandøruniform!! — Grunden var i øvrigt Forsinkelsen paa det tilsluttende Eksprestog, der havde haft et overvældende Passagerantal. —

Under saadan behagelig Tidkort naaede vi hurtigt Nabostationen, der saa at sige ligger ved samme By. Af Dhrr.s Passiar

Front view of handle

Kupelaas, der oplyder alle Fordringer til Sikkerhed og simpel Konstruktion. Og efter hvad der forlyder, er der nedsat en Kommission til at tage alle saadanne Forslag op til Undersøgelse.

Det er en Opgave, der har beskæftiget Jernbaneteknikere i alle Lande, at konstruere en praktisk Kupélaas, som muliggør det for den rejsende selv at aabne Døren indvendig fra. Men Vanskeligheden bestaar netop deri, at den samtidig skal yde Sikkerhed for, at Døren ikke springer op ved en ufrivillig Berøring af Haandtaget eller ved, at Børn piller ved det. Netop denne sidste Omstændighed

ikke mindst gældende, hvor et Barn i timevis er spærret inde i en snæver Kupé og har en saa iøjnefaldende og interessant Ting som et blankt poleret Haandtag anbragt just i en passende Højde.

Det har interesseret os at se netop i disse Dage det samme Problem behandlet i et engelsk Fagtidsskrift og just med de samme Betragtninger som her til Lands — dette viser, at det ikke alene er vore hjemlige, „elendige“ Jernbaner, der har høstet bitre Erfaringer. Det paagældende engelske Tidsskrift henleder Opmærksomheden paa Webbs Dørlukke, der ogsaa, i alt Fald ved en overfladisk Betragtning, synes at besidde visse Fordele.

Allerede for en Del Aar siden konstruerede Mr. F. W. Webb, den Gang Maskinchef ved London og Nord-West Baneselskabet, et Apparat til Aabning af Kupédøre fra Indersiden, hvorved der netop var taget Hensyn til at undgaa de nævnte Ulemper. Apparatet var den Gang anbragt i en Del af nævnte Banes Vogne, og dets Indretning og Virkemaade fremgaar af vedføjede Tegninger.

Haandtaget (en Vægtstang) var befastet paa Dørkarmen tæt op til Døren og tilstrækkelig højt til, at Børn ikke kunde naa det. Naar Døren skulde aabnes, trykkedes Haandtaget ganske simpelt nedad; herved løftedes den lange lodrette Stang, hvis nederste, ombøjede Ende virkede paa Klinken fra det ordinære, udvendige Dørlukke, drejede den opad og derved fri af Indsnittet i Karmen. Herved blev det altsaa muligt at aabne Døren. Vægtstangen bragtes paany tilbage i Normalstilling ved Hjælp af en kraftig Spiralfjeder, som forbandt den lodrette Stang med Dørstolpens Træværk.

Apparatet kunde, om ønskeligt, sættes ud af Virksomhed fra Vognens udvendige Side, ved at Konduktøren aflaaede Stangen ved Hjælp af en almindelig Kupénøgle, som kunde sættes ind ved det med Ordene „Safety lock“ betegnede Sted (se Tegningen). Selv om Dørlukket betjentes fra Indersiden, hindrede det ikke nogen i udvendig fra at aabne Døren ved Hjælp af det almindelige Haandtag.

Der var kun ringe Fare for, at en Person, som indvendig fra var i Færd med at aabne Døren, skulde styrte ud, fordi denne samtidig blev aabnet udefra. Da nemlig Haandtaget var anbragt paa Dørkarmen, og ikke paa selve Døren, var der følgelig ingen Anledning for den Per-

Publikum.

Jernbanerne er i fortrinsvis Grad herhjemme i Danmark bleven Avisernes Prægknabe og derigennem Publikums. Man kan i denne Agurketid snart sagt ikke tage nogen Avis i Haanden, uden at den indeholder flere indsendte Artikler fra rejsende Publikummer, som i den travle Ferietid har oplevet et eller andet lille personligt Uheld paa Banerne eller en eller anden Skandale, som straks giver dem Anledning til at stemple vore Baner som de elendigste i Verden. Selve Historierne er i de fleste Tilfælde skrækkelig naive, og ved en Smule Omtanke eller indhentet Oplysning vilde det, der ankes over, oftest vise sig ganske naturligt og let forklarligt.

Men Bladene griber ikke alene med Glæde og ganske kritikløst disse Ammestuehistorier. De bestræber sig selv af bedste Evne paa at opdrage hos Publikum Forestillingen om vore hjemlige Baners Elendighed, og selv den yngste journalistiske Spire i den værste Ravnekrog bilder sig ind at have langt bedre Begreb om Jernbaneadministration og Togekspedition end de, der beskæftiger sig med disse Ting efter en aarelang Faguddannelse. Alle de Vanskeligheder, alle de Hensyn, alle de ofte smaa og dog vigtige Omstændigheder, der taarner sig op i den praktiske Verden, eksisterer slet ikke for den, der sidder inde paa sin Kontorstol med Pennen i Haanden. Og gaar man alle disse Veraab igennem, ser man ofte, hvorledes det ene slaar det andet paa Munden; hvad den ene anser for væsentligt, fordi det netop berører hans Interessesfære, anser den anden for noget ganske uvæsentligt, som ikke skulde have Lov til at genere ham. „Hvorfor skal Persontogene forsinkes midt i Ferietiden af alle disse Kødfor-sendelser, de kan jo henvises til andre Tog,“ spørger den forretningsrejsende — „jeg har tabt 5000 Kr. ved, at jeg ikke naaede Forbindelse.“ — „Hvorfor bliver det Kød, som skal tjene til Menneskeføde, ikke befordret endnu hurtigere i denne varme Tid?“ spørger Slagteren — „hvor kan det falde Jernbanen ind at lade det paa det sidste Stykke Vej gaa over paa et Bumletog, saa jeg faar det en Time senere? Disse Folk, som har Ferie, har sgu ikke saa stort Jag!“ Og Avisen — giver begge Parter Ret. —

„vilde skamme sig over.“ Først fik den stedlige Stationsforstander sig en Riv-af for sin pæne Uniform: „man skulde sgu tro, de Fyre rangerer med Kommandører!“ (Det var en Stationsforstander I). Dernæst fik Vognen sig en Omgang — den var i og for sig pæn og ren, men af en ældre Type, og det laa selvfølgelig ganske uden for de to Herrers Horizont, at Banerne kunde blive nødt til i Ferietiden, hvor Eksprestogene kræver et saa overvældende Materiel, at indsætte nogle af sine ældre Vogne i lokale Blandet-Tog. Endelig opholdt de sig længe over, at Toget afgik 2 Minutter for sent fra selve Udgangstationen! Det var i Grunden en Skandale, at slikt kunde finde Sted, det kunde kun skyldes Uduelighed hos Stationsforstanderen! — hæ — med hans Kommandøruniform!! — Grunden var i øvrigt Forsinkelsen paa det tilsluttende Eksprestog, der havde haft et overvældende Passagerantal. —

Under saadan behagelig Tidkort naaede vi hurtigt Nabostationen, der saa at sige ligger ved samme By. Af Dhrr.s Passiar forstod jeg, at de herfra ventede deres Selskab forøget. Paa Perronen befandt sig da ogsaa et Par Damer, der efter megen Vinken og Søgen fandt Kupéen, hvorefter de straks udbrød: „Naa, I kører paa 2den; ja, vi turde ikke tage Billetter, før vi saa jer“ — hvorefter de løb ind i Ventesalen igen. Et Øjeblik efter kom en Konduktør og gjorde Mine til at lukke Kupéen. Den ældre Herre protesterede og sagde, at der skulde komme et Par Damer, der var inde at løse Billet, hvortil Konduktøren fuldkommen høfligt bemærkede: „Ja, saa maa Damerne skam skynde sig, for Toget er noget forsinket og kører straks.“ Damerne kom, Toget afgik — og nu var den ulyksalige Konduktør Anledningen til Traadens Genoptagelse. „Hvad bilder saadan en Fyr af en Konduktør sig i Grunden ind, det manglende bare, at man ikke skulde have Tid til at løse Billet,“ bemærkede den yngre Herre. „Aa hvad,“ svarede den ældre i en sarkastisk Tone (jeg har ham mistænkt for at have set mit Fripas), „Fyren skulde jo bare vise sin Embedsmandsvigtighed — det er jo Systemet!“

Ikke et Øjeblik faldt det de højtærede Publikummer ind, at man af dem burde kunne forlange, at de i Forvejen havde truffet deres Aftaler, saa Toget ikke unødigt

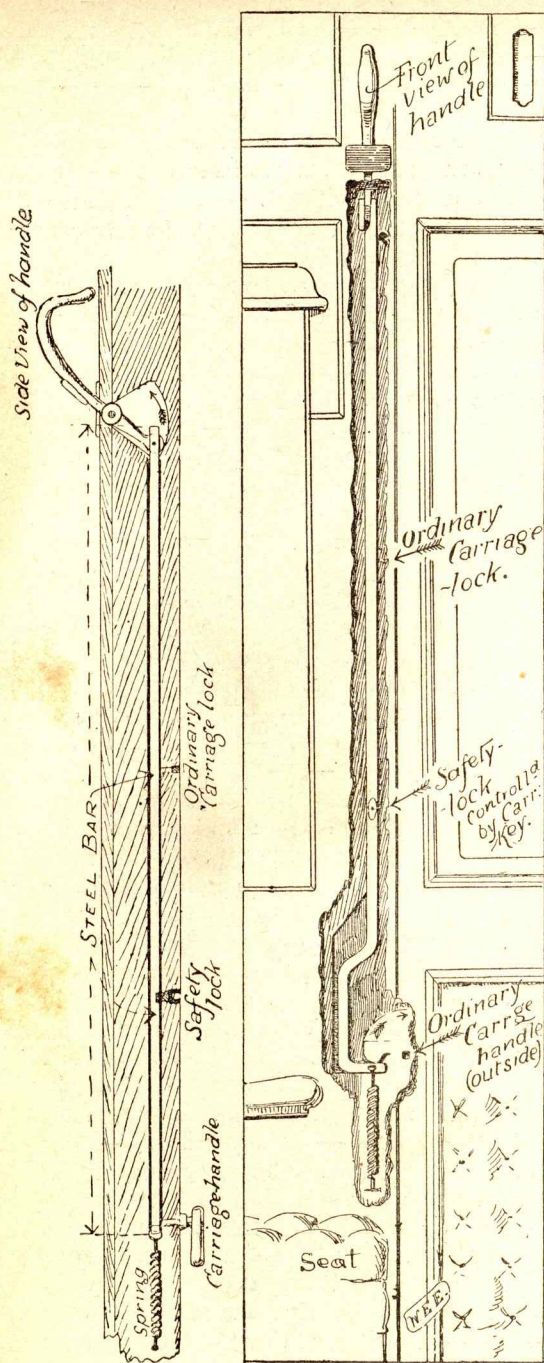

Fig. 1. Apparatet set fra Siden.

Fig. 2. Apparatet set forfra.

skulde forsinkes af den Grund. Og aabenbart generedes de to Herrer ej heller af den Inkonsekvens, at de paa den ene Station var dydig forargede over de 2 Minutters Forsinkelse, paa Forhaand forkastende enhver Undskyldning, medens de allerede ved næste Station finder det ganske naturligt, at Toget skal vente af Hensyn til deres egen Mangel paa Omtanke — lidet betænkende, at dette kunde give alle Togets andre Passagerer berettiget Grund til Anke over den nye Forsinkelse.

I Parantes kan jeg ikke nægte mig at oplyse, at den ældre Herre i Passiarens Løb selv afslørede sig som Embedsmand, Herredsfoged, tilmed af ret reaktionær Tankegang. — —

Aarsagen til den endeløse og kritikløse Kritik er ikke vanskelig at lodde. Den egentlige Inventør er, som sagt, en vis Del af Dagspressen. Men bortset herfra, maa der selvfølgelig være mere individuelle Grunde.

Jernbanerne er Samfundets Eje, og de er til for Publikums Skyld, derom kan ikke tvistes. Men denne Sandhed er prædiket saa længe, at der hos en Mængde Enkeltindivider er opstaaet den Følelse, at Jernbanen er til specielt for hans og hans Interessers Skyld, og han forlanger disse respekterede uden Sideblik til andres. Jernbanen er til for Samfundets, for de almene Interessers Skyld, og herunder maa de individuelle til en vis Grad underordne sig, men dette staar dem altfor ofte ikke ganske klart. Herfra stammer megen kritikløs Kritik.

En Institution som Statsbanerne, der i saa udpræget Grad er Publikums Tjener, vil aldrig kunne undgaa Kritik og vil heller aldrig forlange sig fritaget for den. Det er naturligt, at Publikum arbejder med paa at gøre dets Baner mest mulig nyttebringende for det arbejdende Samfund. Det maa enhver Administration og ethvert Personale finde sig i.

Men den smaalige, ganske ansvarsløse, kritikløse Kritik, hvis Form tilmed ofte er ganske usømmelig, den burde Banerne i højere Grad være forskaanet for.

Citoyen.

Driver Lokomotivførerne Sport?

langt mere almindeligt Fænomen i den moderne Jernbanedrift, end mange maaske vil være tilbøjelige til at tro. Der er sikkert heri ogsaa et psykisk Moment for Lokomotivføreren, der gør sig gældende — en Blanding af Ære og sportslig Drift, en Higen frem og Sætten andre Hensyn til Side som og enhver kender noget til, der blot dyrker lidt Hjul eller Autosport og ved, hvorledes Maalet trækker, og hvor let Maalet bliver ét med et og alt.“

Disse Ord har Bladene greben, og de har med nogen Berettigelse knyttet følgende Ræsonnementer dertil: Forfatteren er Chef for en Del af Statsbanernes Signaltjeneste, altsaa i ganske særlig Grad sagkyndig paa dette specielle Felt. Og det er ved de danske Baner, han er Telegraf- og Signalchef; det maa altsaa være herfra, han har sine Erfaringer. Og ud fra disse i og for sig uangribelige Ræsonnementer har Bladene da rejst det Spørgsmaal: *Driver vore Lokomotivførere Sport?*

I Hr. Wolfs Udtalelse søger han at give en Undskyldning for Lokomotivførernes paastaaede Sorgløshed ved at henvise til et almenmenneskeligt psykisk Moment, som enhver kender, der blot dyrker Cycle- eller Bilsport — det psykiske Moment, at „Maalet trækker“ og bringer vedkommende til at tage det mindre nøje med Vejens Tilstand. En saadan Undskyldning kan selvfølgelig intet Blad eller ingen rejsende lade sig nøje med — den Omstændighed, at der ikke engang er Tale om Enkeltmands *Forsømmelighed*, men om et almengyldigt „psykisk Moment“, forbedrer sandelig ikke Sagen i det rejsende Publikums Øjne.

Men sikkert er Hr. Wolfs Udtalelse fostret indenfor Kontorvæggene, som en smuk, videnskabelig klingende Forklaring til det foreliggende Tilfælde. Kendte Telegrafingeniøren slige Tilfælde fra sin egen Embedsefaring, havde han sikkert forlængst gjort sin Embedspligt og meldt de paagældende Lokomotivførere. Det faar man trøste sig ved! Men Udtalelsen er ikke absolut heldig fra en Mand i Forfatterens Stilling.

Enhver, der har med praktisk Signaltjeneste at gøre, vil sikkert bevidne, at de aldrig har bemærket, at vore hjemlige Lokomotivførere har indordnet deres Ansvarsfølelse under Sportstilbøjeligheder — hverken bevidst eller ubevidst.

x.

Motorbaad fra Nyborg og gøre Landgang paa Øen. Den viste sig dog kun at være fredelig Hensigter og til Bevis foreligger et Amatørfotografi, hvor man ser Hr. Schmidt forevigt midt blandt Eksamenkommissionens Herrer. Iøvrigt har der ogsaa været flere andre Gæster paa Øen paa et lidt tidligere Tidspunkt. Statsbanerne har indrettet Badehuse derovre, og det forlyder, at man er betænkt paa yderligere at hygge lidt derovre, saafremt det viser sig, at Personalet vil gøre nogen Brug af Tilbudet om Ophold paa Øen.

I Onsdags Morges hændte en alvorlig Ulykke paa Slangerupbanen, idet en 17-aarig Elev *Brun* blev overkørt og dræbt af Toget ved Bagsværd Station. Det unge Menneske vilde under Togets Indkørsel springe op paa Maskinens Trin for at give Lokomotivføreren en Ordre; han forfejlede imidlertid Springet og faldt ned under Toget. 6 Vogne gik over ham, og han var død paa Stedet.

I Onsdags Eftermiddags, just som Tog 371 var ved at afgaa fra Hellerup, sprang en ung Dame op paa Fodtrinet til én af de aabne Vogne midt i Toget. Men næppe havde hun faaet Fodfæste, før hun fik Overbalance og faldt ned under Toget. Saa hurtigt som det lod sig gøre, blev Toget standset, og hun blev trukket frem, men den ulykkelige var allerede højst ilde tilredt; det ene Ben var fuldstændig skilt fra Kroppen. Efter at være forbundet af en Læge, blev den unge Dame transporteret til Amtssygehuset.

Endelig er der i Onsdags sket en tredje Ulykke, i Slagelse, idet en Stationsarbejder *Nielsen* ved 4½ Tiden, lige efter Afgangen af et Godstog, blev funden ihjelkørt i Sporet. Ingen har bemærket, hvorledes Ulykken er sket.

Faldet af Toget. Da Middags-Eksprestoget sydpaa i Søndags var afgaaet fra Vejle Station, faldt Konduktør *Christiansen* fra Aarhus af Toget. Toget standsede og Konduktøren, der var bevidstløs og stærkt forslaaet, indbragtes til Vejle Station, hvorfra han førtes til sit Hjem i Aarhus. Der menes dog ikke at foreligge nogen alvorlig Fare for den tilskadekomne.

Tirsdag Formiddag paakørte Toget i Nærheden af Sandved Station en Kulvogn, som netop passerede Banelinjen. Vognen kastedes ind mod Ledet, hvorved Seletøjet sprang og Hestene slap løs. Derimod blev Kusken, som slyngedes af Vognen, ilde tilredt; han fik Laaret brækket og slemme Kvæstelser i Hovedet. Manden blev transporteret til Sygehuset i Næstved, hvor han senere er død.

Paa given Anledning henleder vi vore Abonnenters Opmærksomhed paa, at Klager over Bladets Udeblivelse eller Uregelmæssigheder i Ekspeditionen maa rettes enten til det stedlige Postkontor (*ikke* til Postbudet) eller til

N. A. R. Bach,	Gr	52	Points
A. Rasmussen,	Ar	50	—
H. B. Nielsen,	Ho	49	—
F. V. Mikkelsen,	Hs	45	—
H. C. H. Jensen,	Rd	44	—
S. J. Nielsen,	Sk	43	—
C. E. M. Larsen,	Fb	43	—
J. L. Schmidt,	Vem	42	—
J. Mølgaard	Fa	42	—

Gennemsnit af Points var 58. Ved den første Assistenteksamen efter Oprettelsen af Jernbaneskolen var Gennemsnitsantallet af Points 68½.

Smaa Historier fra en lille Station.

Af P. M.

I. Vognen.

Vognen stod der — henne paa et Sidespor. Det var en ganske almindelig tom K-Vogn — der var ikke det mindste mærkværdige at se paa den. Den havde staaet paa det samme Sted i 2 Døgn, men nu skulde det være nok: Vognen var bleven beordret til Nabostationen til Svin.

Portør Jensen havde faaet Ordre til at køre Vognen frem, saa den stod ret for, naar Toget kom.

Nu hørte Jensen ikke til dem, der mulig kunde have opfundet Krudtet, hvis det ikke allerede havde været opfundet, men der behøvedes jo heller ikke stor Snedighed for at køre en tom K-Vogn ud ad et lige Spor.

Efter at have puslet med forskellige Ting paa Pakhuset styrede Jensen altsaa sine Fjed over mod K-Vognen.

Jensen forhastede sig aldrig — det var ikke nødvendigt paa den Station, og andre Steder havde han aldrig været.

Han gik først rundt om Vognen og saa paa den. . . . Ja, det var en lille Vogn — han vidste af Erfaring, at de stod meget let, den skulde han sagtens køre med, hvor langt det saa skulde være.

Saa lossede han Bremsen, gik om bag paa Fyren og satte Ryggen imod — oh — hop! — — men Pokker staa i det — ikke ud af Stedet rørte Vognen sig — — en Gang til — oh hop — — ! nej, om den saa gjorde det!

Jensen vendte Skraaen i Munden og gik atter rundt om Kammeraten — jo, den stod der godt nok — oven i Købet med Hjulene paa Skinnerne, den fejlede tilsyneladende ikke noget.

Ja, ja, saa kunde man jo prøve engang fra den anden Ende — — oh — hi — op — — saa skulde da ogsaa S . . . — se om den rørte sig! Nej,

almene Interessers Skyld, og herunder maa de individuelle til en vis Grad underordne sig, men dette staar dem altfor ofte ikke ganske klart. Herfra stammer megen kritik-løs Kritik.

En Institution som Statsbanerne, der i saa udpræget Grad er Publikums Tjener, vil aldrig kunne undgaa Kritik og vil heller aldrig forlange sig fritaget for den. Det er naturligt, at Publikum arbejder med paa at gøre dets Baner mest mulig nyttebringende for det arbejdende Samfund. Det maa enhver Administration og ethvert Personale finde sig i.

Men den smaalige, ganske ansvarsløse, kritikløse Kritik, hvis Form tilmed ofte er ganske usømmelig, den burde Banerne i højere Grad være forskaanet for.

Citoyen.

Driver Lokomotivførerne Sport?

I Tidsskriftet „Ingeniøren“ for 15. Juni har Telegrafingeniør *F. Wolf*, Aarhus, skrevet en meget læseværdig Artikel om Jernbanernes Signalsystemer. Med Udgangspunkt i en ved den tyske Station Ottersberg (ved Hamburg) forefalden Ulykke, hvor et Iltog under stærk Rimtaage kørte ind i et rangerende Godstog, tager Telegrafingeniøren Spørgsmaalet om de optiske Signalsystemers Tilstrækkelighed op til Undersøgelse og kommer til det Resultat, at de ingen absolut Betyr-gelse yder uden i Forbindelse med Lyd-signaler.

Artiklen er, som sagt, meget læse-værdig, men den indeholder rigtignok en enkelt hasarderet Udtalelse, som med Be-gærlighed er bleven greben af mange Blade og anvendt som Sensationsstof.

Telegrafingeniør Wolf skriver i An-ledning af det forulykkede Tog:

„Schnellzug 96 skulde frem, saavidt mulig uden Forsinkelse. Farten maatte være stor, Signalerne har ikke kunnet iagttages, og det har da været fristende nok for den paagældende Lokomotivfører at lade staa til paa den Sandsynlighed, som Erfaringen har givet ham, at Banen maatte være fri for det hurtige Tog, og at køre paa bedste Beskub, paa Hasard, med sit Tog som med sit Liv.

En saadan Kørsel paa bedste Beskub med Tog og med Liv er nu ganske sikkert et

ingen rejsende lade sig nøje med — den Omstændighed, at der ikke engang er Tale om Enkeltmands *Forsømmelighed*, men om et almenyldigt „psykisk Moment“, forbedrer sandelig ikke Sagen i det rejsende Publikums Øjne.

Men sikkert er Hr. Wolfs Udtalelse fostret indenfor Kontorvæggene, som en smuk, videnskabelig klingende Forklaring til det foreliggende Tilfælde. Kendte Telegrafingeniøren slige Tilfælde fra sin egen Embedserfaring, havde han sikkert for-længst gjort sin Embedspligt og meldt de paagældende Lokomotivførere. Det faar man trøste sig ved! Men Udtalelsen er ikke absolut heldig fra en Mand i Forfat-terens Stilling.

Enhver, der har med praktisk Signal-tjeneste at gøre, vil sikkert bevidne, at de aldrig har bemærket, at vore hjemlige Lokomotivførere har indordnet deres An-svarsfølelse under Sportstilbøjeligheder — hverken bevidst eller ubevidst.

x.

Udnævnelser. Stationsforstander VII *H. A. Johnsen*, Lou, er udnævnt til Stationsforstander VI ved Flemløse Station, Stationsforstander VII *C. B. Brasen*, Laven, til Stationsforstander VI ved Nørre Aaby Station og Assistent *J. C. E. van Deurs*, Ringsted, til Stationsforstander VI ved Rindsholm Station.

Forflyttelse. Overassistent I *P. Lassen-Pedersen*, København H. I, er efter Ansøgning forflyttet til Nørrebro Station.

Portør *Chr. Nielsen* har faaet sin Ansøgning om Afsked bevilget fra 1ste August og er altsaa nu Forretningsfører for Dansk Jernbaneforbund.

Sprogø. Vi havde forleden Lejlighed til at interviewe „Vor Stands“ elskværdige Redaktør, Hr. *Chr. Schmidt*, der lige var hjemkommen fra Sprogø, hvor han sammen med sin Frue havde ført en fuldkommen paradisk Tilværelse i samfulde 10 Dage. Hr. Schmidt kunde ikke noksom berømme den friske Luft, den herlige Ro og den Skønhed for Øjet, Opholdet bød paa — som i det rette Paradis havde de til Selskab kun de vilde Dyr og — en Opsynsmand. Den eneste Forstyrrelse af Illusionen afstedkom Eksamenkommissionen, som en Dag havde faaet den Idé at tage en

Ingen har bemærket, hvorledes Ulykken er sket.

Faldet af Toget. Da Middags-Eksprestoget sydpaa i Søndags var afgaaet fra Vejle Station, faldt Konduktør *Christiansen* fra Aarhus af Toget. Toget standsede og Konduktøren, der var bevidstløs og stærkt forslaaet, indbragtes til Vejle Station, hvorfra han førtes til sit Hjem i Aarhus. Der menes dog ikke at foreligge nogen alvorlig Fare for den tilskadekomne.

Tirsdag Formiddag paakørte Toget i Nærheden af Sandved Station en Kulvogn, som netop passerede Banelinjen. Vognen kastedes ind mod Ledet, hvorved Seletøjet sprang og Hestene slap løs. Derimod blev Kusken, som slyngedes af Vognen, ilde tilredt; han fik Laaret brækket og slemme Kvæstelser i Hovedet. Manden blev transporteret til Sygehuset i Næstved, hvor han senere er død.

Paa given Anledning henleder vi vore Abonnenters Opmærksomhed paa, at Klager over Bladets Udeblivelse eller Uregelmæssigheder i Ekspeditionen maa rettes enten til det stedlige Postkontor (*ikke* til Postbudet) eller til Bladets Ekspedition, Sagasvej 8, Kbhavn V.

Assistenteksamen.

Ved den i forrige Uge i Nyborg afholdte Assistenteksamen mødte 29 Eksaminander. Af disse bestod de 26, medens 3 rejiceredes.

Følgende bestod:

A. O. A. Jeppesen,	Rt	76	Points
K. L. J. Uhrenfeldt,	Hg	75	—
H. P. L. Nielsen,	Va	73	—
J. E. M. Larsen,*)	Fb	71	—
K. M. B. Jensen,	Kd	70	—
K. K. Kristensen,	Ti	69	—
P. M. Petersen,	Str	68	—
T. Hansen,	Rg	67	—
L. Larsen,	Lg	64	—
S. Sønder,	Vj	64	—
L. F. R. Holm,	Tå	63	—
C. A. E. Jensen,	Ac	57	—
J. P. H. Pedersen,	Gl	57	—
H. H. Aastrup,	Ks	56	—
C. C. M. Corneliussen,	Kb	56	—
H. C. T. Carlsen,	Ms	54	—
N. E. N. Hildestad,	T2	53	—

*) Assistent i Revisionen.

Nu hørte Jensen ikke til dem, der mulig kunde have opfundet Krudtet, hvis det ikke allerede havde været opfundet, men der behøvedes jo heller ikke stor Snedighed for at køre en tom K-Vogn ud ad et lige Spor.

Efter at have puslet med forskellige Ting paa Pakhuset styrede Jensen altsaa sine Fjed over mod K-Vognen.

Jensen forhastede sig aldrig — det var ikke nødvendigt paa den Station, og andre Steder havde han aldrig været.

Han gik først rundt om Vognen og saa paa den. . . . Ja, det var en lille Vogn — han vidste af Erfaring, at de stod meget let, den skulde han sagtens køre med, hvor langt det saa skulde være.

Saa lossede han Bremsen, gik om bag paa Fyren og satte Ryggen imod — oh — hop! — — — men Pokker staa i det — ikke ud af Stedet rørte Vognen sig — — en Gang til — oh hop — — — nej, om den saa gjorde det!

Jensen vendte Skraaen i Munden og gik atter rundt om Kammeraten — jo, den stod der godt nok — oven i Købet med Hjulene paa Skinnerne, den fejlede tilsyneladende ikke noget.

Ja, ja, saa kunde man jo prøve engang fra den anden Ende — — oh — hi — op — — saa skulde da ogsaa S — se om den rørte sig! Nej, det var dog for galt.

Jensen spyttede langt — saa gik han ud fra den, ud paa Pladsen, og tog den i Øjesyn paa Afstand, ligesom naar man ser paa et Maleri.

. . . Mærkværdigt! Der var ikke noget at se ved den! Aldrig i sit Liv havde Jensen før truffet paa en K-Vogn, der ikke kunde bevæge sig — vel at mærke, ved Hjælp af hans uhyre Kræfter.

Ja, ja, saa kom man vel til at hitte paa et andet Raad — — — men det var dog næsten for meget — for at flytte en tom K-Vogn. — — —

Naa, Jensen trissede alligevel af for at hente en Haandspage; undervejs vendte han sig af og til og skottede mistroisk hen til „Fyren“, som om han tvivlede paa, at dette hang rigtig sammen.

„Nu skal jeg alligevel lære dig at køre, bitte Ven“, mumlede Jensen, da han kom tilbage med Haandspagen, „naar Du nu faar denne her under det fjermer Baghjul, saa glemmer du nok at staa stille“.

Jensen satte Haandspagen godt til Rette ind under Hjulet og beyndte at trykke paa den — ganske lindt — der skulde da vel heller ikke saa meget til at flytte en tom K-Vogn med en Haandspage — han trykkede lidt efter lidt, haardere og haardere, men det lod ikke til at gøre noget synderligt Indtryk paa Vognen — den blev i hvert Fald ganske rolig staaende. — — — Indtil pludselig, ved en yderste Kraftanstrengelse, det „fjermer Baghjul“ løftede sig saa meget som en halv Tomme fra Skinnen og drejede en kvart Omgang

i Luften — — pladsk! der laa Jensen ovenpaa Haandspagen i Gruset! Men Vognen stod støt paa samme Plads som hidtil.

Jensen blev siddende lidt — i samme Stilling, som man sædvanlig indtager, naar man af Vanvare sætter sig ved Siden af en Stol — og gloede dumt op paa Vognen.

— Nej dette her *gik* ikke rigtig til — den Vogn maatte være „forgjort“. Der var ikke andet for end at underrette Stationsforstanderen — det var jo rigtignok noget flovt, men mod overjordiske Kræfter vilde det være forgæves at kæmpe mere.

— Stationsforstanderen smilede lidt, da Jensen traadte ind paa Kontoret og forelagde ham sin Mening om Vognen — han kendte jo Jensen, men han gik alligevel med ham derud.

„Saa prøv nu igen og lad os se“, sagde Forstanderen, da de kom hen til den mystiske Vogn.

„Javel!“
Jensen satte Ryggen imod — oh — høj — — og se! ganske langsomt og let begyndte Vognen at køre hen ad Skinnerne!

„Hør Jensen! De har det vist ikke rigtig godt“ sagde Forstanderen hovedrystende og gik sin Vej.

Men hverken Forstanderen eller Jensen havde bemærket, at Købmandens Karl, der før havde spillet Jensen et Puds, stod ude paa Pladsen og hørte, da Jensen fik Ordre til at flytte Vognen.

Ingen havde heller set, at samme Person, da Jensen gik ind for at hente Forstanderen, hurtig listede hen og fjernede et Par Jernklumper, der vare faststukne ind paa hver sin Side mellem Skinnerne og det „nærmer Forhjul“.

II. Telefonen.

Jensen var, som sagt, ingen Fiffikus, og da han desuden var en god Portion overtroisk, kunde „de derinde paa Kontoret“, som han kaldte dem, ikke altid lade være med at drive en uskyldig Spas med ham, naar det skortede paa anden Fornøjelse.

Der fandtes paa Kontoret en Telefon, og for den nærede Jensen — lad os med et mildt Udtryk kalde det — en ærbødig Agtelse. Man maa huske, det er mange Aar siden, da var Telefoner ikke saa almindelige som nu, og den paa Kontoret var sandsynligvis det eneste Eksemplar, Jensen nogensinde havde set af Arten.

Ingen menneskelig Magt fik Jensen til at komme Telefonen nærmere end paa tre Skridts Afstand — om han end saa skulde udsætte sig for at sidde „Alm. In-

struks“ overhørig, gjorde han det ikke. Der blev nemlig en Dag stukket ham en Tøræklud i Haanden med Ordre til at støve Telefonen af — men *den* Ordre nægtede Jensen at udføre, og det er det eneste, jeg nogensinde har hørt ham nægte.

Nej, „Dævelskab og den Slags Ting“ det indlod Jensen sig ikke paa at have med at skaffe, og at man kunde staa inde paa Kontoret og tale med „dem derude paa Sporet“, se det var nu ikke noget, Vorherre havde sin Haand med i.

Telefonen førte ud til et Sidespor, der var underlagt Stationen, og hele Ledningen var knap en halv Mil lang; som Følge deraf var Strømmen meget stærk, og der kunde, naar man holdt Hørerøret — det var en af de gammeldags Telefoner med Hørerør og Taletragt — op mod Tragten, frembringes nogle underlige, høje, klagende Lyde.

Saa var det en Aften i Mørkningen, vi fandt paa, Eleven og jeg, at vi skulde have lidt Grin med Jensen og Telefonen; det var vistnok Synd mod Jensen, men hvad Herregud! man var jo ung dengang og tænkte ikke saa nøje over, hvad man gjorde.

Vi fik Hørerøret bundet godt fast til Taletragten, saaledes at de klagende Lyde fremkom, og ved at binde en Snor til den anden Ende af Hørerøret og en Nøgle i Snoren dannede vi et Slags Pendul. Naar vi satte dette i Svingning, bevirkede det, at Hørerøret afvekslende nærmede og fjernede sig en lille Smule til Taletragten. Derved fremkom nogle Lyde, der skuffende mindede dels om et Barns Graad dels om en Ugles Tuden.

Saa gik vi ud paa Perronen og bad Jensen bringe en Lampe ind paa Kontoret.

Et Øjeblik efter lød et Rabalder og en Klirren af Glas, der tydelig nok sagde os, at Lampen laa paa Gulvet i tusinde Stumper, og ud fra Kontoret kom Jensen styrtende med bart Hoved og strittende Haar og en Fart, som jeg aldrig før eller siden har set ham i. Han løb som den lede selv var i Hælene paa ham, og uden at ænse, at han nær havde rendt Eleven overende, fortsatte han sit vilde Løb ud ad Banelinien — vi troede saa sandt, han var løbet løbsk. Først langt ude paa Linien standsede han sin Fart, og efter at have tænkt sig om en Tid, begyndte han at komme tilbage i et mere langsomt Tempo.

Saa gik de to Spilopmagere ind paa Kontoret for at tage Ødelæggelsen i Øjesyn.

Lampen duede ikke mere, det var sikkert nok, og saa blev vi enige om at dele Udgifterne til en ny — det vil sige, jeg betalte den, og Eleven havde Ulejligheden med at hente den, thi Elever var

dengang akkurat lige saa velhavende som nu.

Men Jensen indlod sig aldrig mere paa at gaa alene ind paa Kontoret i Mørke.

En Tusindkunstner i Rødvig.

Skuespiller Egil Rostrup, der ligger paa Landet i Rødvig, har i „Østsj. Folkeblad“ offentliggjort et aabent Brev til Trafikministeren. Han skriver bl. a.:

Jeg tillader mig det Tankeeksperiment, at De, Hr. Folketingsmand, en Dag i absolut Inkognito tog Dem en lille Ferietur hened. I Parentes: De vil ikke angre et saadant Forsøg, al den Stund Rødvig er et lille Paradis. Her er overordentlig smukt, venligt og fredeligt, elskværdige Mennesker, god Mad o. s. v.

Posito, jeg sætter, at De kommer hened en Dag, f. Eks. med det Tog, som i Følge Jernbanens Togplaner (kfr. Rejselisten og Opslagene paa Stationerne) skal være her Kl. 1043. De vil da opleve følgende lille Æventyr:

Toget ankommer lidt over Kl. 11 (saa godt som aldrig før), og der er en Del Rejsende med. De forsøger da kort efter Ankomsten atter at komme i Besiddelse af Deres Kufferter og lignende i Pakvognen beroende Ejendele, men — dette viser sig haabløst umuligt.

Godsekspeditøren, under hvem Udlevering af Rejsegods sorterer, og hvem De altsaa skal have Fingre i, er aldrig der, hvor han skal være, — fordi hans Tjeneste paabyder ham at være alle mulige andre Steder!! Han har simpelthen ikke Tid til at ekspedere Dem.

Den elskværdige Mand, som meget beskedent kalder sig Portør og hedder Hansen, er nemlig ikke mindre end en fremragende Tusindkunstner.

I den halve Time, indtil Toget skal afgaa igen — (jeg bemærker, at Forholdene ved Eftermiddagstoget er ganske analog) — udfører han et Arbejde, som vilde faa Deres Ekscellence til at blegne:

Han lossere og lader Godsvognene — mutters alene! Særlig beundringsværdig er hans virtuosmæssige Behandling af store, tunge Kolliers, hvorved han samtidig maa staa oppe i Vognen for at fire ned og nedenunder for at modtage! meget morsomt, naar Kollierne er mærkede „Forsigtig“, „Glas“, „Opad“, — og de NB. ikke tilhører En selv!

Han rangerer hele Toget færdigt til Afgang. Løbende op og ned ad Perronen med en Fløjte mellem Tænderne foretager han personligt alle Af- og Tilkoblinger og skifter 4—5 forskellige Skiftespor, medens han under Rangeringen ofte — alene — besørger Flytningen af indtil tre Waggoner ad Gangen, blot ved at stemme Skulderen imod! Særdeles interessant at se paa!

Naar De saa erfarer, at denne samme Mand tillige har det Hverv at modtage ud- og indgaaende Gods, at han holder Stationspladsen i Orden, luger og skuffer, pudser Lamper, gør rent paa Retiraderne og — er Telegrafbud (!!), saa forstaar De let, at han i Øjeblikket ikke er i Stand til at ofre Deres Smule Kufferter nogen synderlig Tid.

Skuespiller Rostrup har kun givet sit aabne Brev en fejl Adresse. Den burde have været adresseret til Østsjællandske Jernbaneselskab. Trafikministeren har sikkert hverken i sin Egenskab af Minister eller Folketingsmand nogen Indflydelse paa Fastsættelsen af Personalstyrken i Haarlev.

Personalia.

Ansættelser. Forfremmelser.

Afløsningsunderassistent M. M. Madsen, Frederikshavn, forfr. 1. Aug. til Assistent.

Pakmester 711 H. C. Sørensen, Aalborg, forfr. 1. Aug. til Togfører 129 i Thisted.

Portør 1216 C. M. Jensen, Nykøbing M., beskikket 1. Aug. til Pladsoverportør II 33 i Strib.

Lokomotivfyrbøder 304 J. Knudsen, Nyborg, forfr. til Lokomotivfører 57 i Korsør; Lokomotivfyrbøder 344 J. A. Bech, Frederikshavn, forfr. til Lokomotivfører 113 i Fredericia; Lokomotivfyrbøder 93 J. J. Frederiksen, Vedde, forfr. til Lokomotivfører 221 i Struer, alle fra 1. Aug.

Afsked.

Værkmester I C. F. F. Mogensen, Dbmd., Aarhus, den 30. Sept. e. Ans. paa Gr. af Svagelighed med Pension.

Kvindelig Assistent, Frk. M. H. Eriksen, 3. Trafikk, Kt., 31. Aug. e. Ans.

Assistent, Fru J. H. N. Grubbe-Gregeren, Revisionen, 30. Sept. e. Ans.

Lokomotivfyrbøder 174 J. Jensen, Roskilde, den 30. Sept. paa Gr. af Svagelighed med Pension.

Kontorbud A. C. V. Krebs, Kassekontoret, Kbhvn., d. 30. Sept. e. Ans. paa Gr. af Alder med Pension.

Navneforandring.

Assistent C. T. Nielsen, Vedbæk, fører fremtidig Familienavnet Tjell.

Assistent A. Nielsen Køge, hedder fremtidig Vig-Nielsen.

Vejer og Maaler.

Stationsforstander G. V. C. Holm, Gørlev, er beskikket til Vejer og Maaler.

Stationsmester N. B. Schmidt, Aalsø, er beskikket til Vejer og Maaler.

Leveret paa Avispostkontoret Fredag Em. Kl. 6.

Ren kraftig Kaffe 95 Øre.
Extrafin Java Kaffe 1,20 og 1,40 Øre.
Superfin Menado Kaffe 1,50 Øre.

Dr. med. S. Schou,

Leder af Poliklinikens Afd.
for Øjensygdomme.

Garanti-

Forsikr.

Person, da Jensen gik ind for at hente Forstanderen, hurtig listede hen og fjernede et Par Jernklumper, der vare faststukne ind paa hver sin Side mellem Skinnerne og det „nærmer Forhjul“.

II. Telefonen.

Jensen var, som sagt, ingen Fiffikus, og da han desuden var en god Portion overtroisk, kunde „de derinde paa Kontoret“, som han kaldte dem, ikke altid lade være med at drive en uskyldig Spas med ham, naar det skortede paa anden Fornøjelse.

Der fandtes paa Kontoret en Telefon, og for den nærede Jensen — lad os med et mildt Udtryk kalde det — en ærbødig Agtelse. Man maa huske, det er mange Aar siden, da var Telefoner ikke saa almindelige som nu, og den paa Kontoret var sandsynligvis det eneste Eksempel, Jensen nogensinde havde set af Arten.

Ingen menneskelig Magt fik Jensen til at komme Telefonen nærmere end paa tre Skridts Afstand — om han end saa skulde udsætte sig for at sidde „Alm. In-

en Ugles Tuden.

Saa gik vi ud paa Perronen og bad Jensen bringe en Lampe ind paa Kontoret.

Et Øjeblik efter lød et Rabalder og en Klirren af Glas, der tydelig nok sagde os, at Lampen laa paa Gulvet i tusinde Stumper, og ud fra Kontoret kom Jensen styrtende med bart Hoved og strittende Haar og en Fart, som jeg aldrig før eller siden har set ham i. Han løb som den lede selv var i Hælene paa ham, og uden at ænse, at han nær havde rendt Eleven overende, fortsatte han sit vilde Løb ud ad Banelinien — vi troede saa sandt, han var løbet løbsk. Først langt ude paa Linien standsede han sin Fart, og efter at have tænkt sig om en Tid, begyndte han at komme tilbage i et mere langsomt Tempo.

Saa gik de to Spilopmagere ind paa Kontoret for at tage Ødelæggelsen i Øjesyn.

Lampen duede ikke mere, det var sikkert nok, og saa blev vi enige om at dele Udgifterne til en ny — det vil sige, jeg betalte den, og Eleven havde Ulejligheden med at hente den, thi Elever var

spilpladser ikke Tid til at ekspedere Dem.

Den elskværdige Mand, som meget beskedent kalder sig Portør og hedder Hansen, er nemlig ikke mindre end en fremragende Tusindkunstner.

I den halve Time, indtil Toget skal afgaa igen — (jeg bemærker, at Forholdene ved Eftermiddagstoget er ganske analog) — udfører han et Arbejde, som vilde faa Deres Ekscellence til at blegne:

Han lossere og lader Godsvognene — mutters alene! Særlig beundringsværdig er hans virtuøsmæssige Behandling af store, tunge Kolliere, hvorved han samtidig maa staa oppe i Vognen for at fire ned og nedenunder for at modtage! meget morsomt, naar Kollierne er mærkede „Forsigtig“, „Glas“, „Opad“, — og de NB. ikke tilhører En selv!

Han rangerer hele Toget færdigt til Afgang. Løbende op og ned ad Perronen med en Fløjte mellem Tænderne foretager han personligt alle Af- og Tilkoblinger og skifter 4—5 forskellige Skiftespor, medens han under Rangeringen ofte — alene — besørger Flytningen af indtil tre Waggoner ad Gangen, blot ved at stemme Skulderen imod! Særdeles interessant at se paa!

Aarhus, den 30. Sept. e. Ans. paa Gr. af Svagelighed med Pension.

Kvindelig Assistent, Frk. M. H. Eriksen, 3. Trafikkrt., 31. Aug. e. Ans.

Assistent, Fru J. H. N. Grubbe-Gregersen, Revisionen, 30. Sept. e. Ans.

Lokomotivfyrbøder 174 J. Jensen, Roskilde, den 30. Sept. paa Gr. af Svagelighed med Pension.

Kontorbud A. C. V. Krebs, Kassekontoret, Kbhvn., d. 30. Sept. e. Ans. paa Gr. af Alder med Pension.

Navneforandring.

Assistent C. T. Nielsen, Vedbæk, fører fremtidig Familienavnet Tjell.

Assistent A. Nielsen Køge, hedder fremtidig Vig-Nielsen.

Vejer og Maaler.

Stationsforstander G. V. C. Holm, Gørlev, er beskikket til Vejer og Maaler.

Stationsmester N. B. Schmidt, Aalsø, er beskikket til Vejer og Maaler.

Leveret paa Avispostkontoret Fredag Em. Kl. 6.

Ren kraftig Kaffe 95 Øre.

Extrafin Java Kaffe 1,20 og 1,40 Øre.

Superfin Menado Kaffe 1,50 Øre.

Min Malt er den bedste Tilsætning. Kaffe, The og Cacao sendes Medlemmerne Landet over 2 à 3 Gange maanedlig. Afregning efter Ønske.

Niels Erichsen,

Vesterbrogade 57. Københ.

Telef. Vester 2 x.

Grundlagt 1872.

Telegram-Adresse.

Clseifert

Telefon 297 og 1297

C. L. Seifert

Kgl. Hof-Guldtrækker

St. Regnegade 12—16 Kjøbenhavn

Guldtrækkerartikler og Uniformseffekter

— i bedste Kvaliteter —

Specialitet: Elegante Uniformshuer

Leverandør til Statsbanerne og mange Privatbaner

Detailhandlerbanken.

Rente: alm. Sparevilkkaar 4 pCt. p. A.
3 Mdr. Opsigelse 5 pCt. p. A.

Hovedkontor: Nygade 4.

Kongens Nytorv 24.
Nørrebrogade 23 og 201.
Amagerbrogade 6.
Valby Langgade 50.
Rolighedsvej 2.
Vesterbrogade 55.
Kl. 10—3 og 6—8 Eftmd.
Boxer 20 Kr.

Husk Bandage-

Forretningen Vestergade 22.

Solide Brokbaand 3 Kr.

V. Thomsens Eftf.

Skotøjsforretning,
43, Fredericiagade 43.

Stort Lager af Herre- Dame- og Børne-
fodtøj. Alt Reparationsarbejde udføres
smukt og af allerbedste Materiale.

Potteplanter, Kransen.
Assistents Kirkegaard.
Gravsteder anl. og vedligeh.
Stort Udvalg af Roser og
stedsegrønne Trær.
Moderate Priser.
N. Christensens Eftflg.
Kapelvej 5.

Dr. med. S. Schou,

Leder af Poliklinikens Afd.

for Øjensygdomme.

Øjenklinik

Købmagergade 9. — Telef. 6710.

Konsultation 10—12. Søn- og
Helligdage Kl. 9.

Herre & Dame

Klæder paa

Afbetaling

3, Slotsgade 3,
Gl. Kongevej 92

Gamle Metaller!

Joh. P. Boldt,

Hausergade 22, Hj. af Aabenraa,

København K,

betaler de højeste Priser for
gamle Metaller, Jærn,
Gummi og Skræder-
lapper.

Køb Klæder hos Jens Kjeldsen.

Færdigsyede eller eiter Maal.

Prima Varer og
god Pasning garanteres.

Vestervoldgade 5, Jens Kjeldsen.

Garanti-
midler
33
Mill.
Kr.

Forsikr.
Sum
107
Mill.
Kr.

BILLIGE PRÆMIER.

Alle Oplysninger ved Henvendelse
til Hafnia's Kontorer:
Amagertorv 6,
og Købmagergade 3,
København.

H. A. Sølling,

H. C. Ørstedsvej 42

(Hj. af Forehammersvej)

Bog-, Papir- og Kunsthandel.

Stort Lager af

Skolebøger og Materiel.

Forlang altid
**OTTO
MØNSTED**
Margarine.

Har De Tandpine
brug Chr. V. Mendes berømte
DENTIN

som hurtig stiller de heftigste Smerter.
Faas i Glas à 45 Øre.
0, Kronprinsensgades ny Materialhandel 9
København K. — Telefon 8418.
Forlang udtrykkelig
„Chr. V. Mendes Dentin“

er altid den bedste.

Absolut fineste udførte
Fotografier.

St. Hans Torv 3, „ATELIER CHIC“,

Jernbanefunktionærer 10 pCt. Rabat.
Ny Indehaver.

Gothersgade 27. St. Thomas Allé 8.
29 446 x — Telefon — Vester 1412 x.

J. P. Larsen,
Skrædermester,
anbefaler sig til Jernbanefunktionærer. 10 pCt. Rabat.
Afbetaling indrømmes.
15, Teglgårdsstræde 15.

Leser Altermann
indrømmer Jernbanefunktionærer 20 pCt. Rabat paa alle Damekostumer paa Afbetaling til kontante Priser. Kostumer fra 12 Kr., Frakker fra 10 Kr., Nederdele fra 5 Kr., Bluser fra 2 Kr.
Konfektionsmagasinet
Gl. Kongevej 33 B.
Forlang Katalog.

MØBLER.
J. Johansen, Snedkermester.
Anbefaler sig med moderne Møbler i alle Stilarter. Leveres efter Tegning. Overslag gratis. Afbetaling indrømmes. Jernbanefunktionærer 10 pCt. Rabat.
22, Kronborggade 22.

Brødr. Reddersen.
Etablissement for Herreklæder. Specialitets-Afdeling i Uniformer. Leverandør til Stat og Kommune. **Elegant civil Beklædnings Afdeling** anbefales for reel og smuk Levering.
Nørregade 13. København K.
— Telefon 4570. —

Ernst Petersen,
Uhr Butikken
100, Østerbrogade 100.
Specialitet:

Compencerende Systempræcissions-Lommeuhre i Guld og Sølv. Moderne udstyrede Salonuhre med Gong Gong-Slag i Eg. og Nød. Optiske Artikler.

Billige Priser.
Bolværksbolte, Laskebolte, Skinnespiger, samt alle Arter af **Kedelagler, Skruebolte og Møtriker** leveres billigt fra **Brødrene Henzes** Skruebolte- og Møtrikfabrik, Bragesgade 8, København L. Telefon Nr. 3002.

Spec.: Montering af 2, 3 og 4 Vær.s Lejligheder. Rimelige Beta'ingsvilkår.
Frederiksborggade 41,
ved Dr. Louises Bro.

Aage Hansen,
Uhr- og Instrumentmager
Lomme- og Stueuhre i stort Udvalg. Brillor og Pincenez.
Reparationer udføres. Antike og komplicerede Uhre.
Jernbanefunktionærer 10 pCt. Rabat.
Alhambravej 1. København,
Telefon Vester 207 y.

Mælkeriet
Enigheden
God sund kontrolleret Mælk.
Svær Kaffebløde.
Meget fed Piskebløde,
Alt tillave Priser.
Telf. 2146.

C. W. Obel's
Cigar- og Tobaksfabrikker
i Aalborg.

Lager og Udsalg i København
Vestergade 10 Centrum
Telefon 3669.

Camillus Nyrop's Etablissement
Købmagergade 43, K.
Sygepleje-Rekvisitter og Bandager.
Funktionærer ved Statsbanerne indrømmes 10 à 20% Rabat, for Bandagers Vedkommende 20 %, dog kun forsaa-vidt de ere Medlemmer af Sygekassen.

Smiths Eftfl.
S. L. OLSEN,
Læderstræde 15,
indrømmer Jernbanefunktionærer 10 pCt. Rabat paa **Kul, Kokes og Brænde** samt alle Hørkramvarer.

J. Mattschofsky,
Kurvemager,
Nørrebrogade 225.

Leverandør til de danske Statsbaner og mange Privatbaner. Jernbanefunktionærer indrømmes 10 pCt. Rabat paa alt.

Edv. L. Regné, **Møbel-Lakererier.**
Lager af malede Møbler. **Specialitet:** Moderne Soveværelsemøbler. **Istedgade 27,** Telefon 8527.

Viggo Klæbel jun.
Ligkistemagasin
21, Møntergade 21.
Telefon 17,603.

Begravelser besørges.

Urmager **OLUF HANSEN**
Istedgade 21.
Jernbanefunktionærer erholder **15 pCt. Rabat**

paa alt.
Reparationer udføres billig

Chr. C. Rahr & Co.
Vestervoldgade 31.
København K.
Jærn, Staal, Plader,
Staalhjul

CAFE DE RUSSIE aabnes Kl. 4 Morgen
Kolde og varme Retter Ærbødigt
Emil Petersen,
Telefon 4127. ved Frihedsstøtten Telefon 4127. **7, Vesterbrogade 7.**

„MAGNITOL“
Gulvbeklædning, fugefri, støvfri og fodvarme.
Bindende paa Træ og Beton.
„MAGNITOL“ „MAGNITOL“
har ved Forsøg med forskellige Syrer vist sig modstandsdygtig, hvorfor det anbefales til Hospitaler og Kliniker. er i hygiejnisk Henseende det mest fuldkomne paa Gulvbeklædningens Omskade.
Indenbys Pris pr. □-Al. Kr. 1,35, ved større Bestillinger, ca. 10 □-A., stor Rabat.
P. Jul. Petersen, Mosedalsvej 5, Valby, København.
Telefon Valby 234. Telefon Valby 234.

Giv Din bedste Ven
en
Ainslie Whisky,

MØBLER! Stilfulde, solide til moderate Priser. Jernbanefunktionærer yderligere Rabat.
A. Andersen & Bohn,
Snedkermestre, Nørrebrogade 16, 1. Sal, Telefon 16052 y.

Snedkermester N. P. Pedersen.
Gl. Jærnbanevej 25, Valby.
Telefon Valby 172 x.
Indrømmer Jernbanefunktionærer 10 pCt. paa Isskabe og Ligkister. Begravelser besørges.
N. P. Pedersen.

Telefon 29,055 x. Telefon 29,055 x.
A. Spendrup, Frederiksborggade 12,
15-aarig Medhjælper hos Hr. Chr. Poulsen, Købmagergade 69, tillader sig herved at anbefale sin blandede Manufakturforretning.
Specialitet: Danske Varer, Bomuldstøj, Dowlas, Medium, bleget og ubleget Staut, Lagen-Dowlas og Lærred i 6 Bredder. Til Dage is billigste Priser.

H. P. LARSEN.
Telefon 5118. **Telegr.-Adr.: NESRAL**
Værktøjsfabrik,
Ryesgade 23, København N.
fabrikerer alle Slags Værktøjer særlig for Jernbaner og Baneanlæg. Stort Lager. Leverandør til Statsbanerne og de fleste Privatbaner.

Gift Dem aldrig!
før De har overbevist Dem om, at De ingen Steder køber saa gode og billige Møbler som hos
Telef. 17286 u. **Alfred Nielsen, Niels Hemmingsensgade 4** Telef. 17286 u.

Brødr. Reddensen.

Etablissement for Herreklæder.
Specialitets-Afdeling i Uniformer.
Leverandør til Stat og Kommune.
Elegant civil Beklædnings Afdeling
anbefales for reel og smuk Levering.
Nørregade 13. København K.
— Telefon 4570. —

Ernst Petersen, Uhr Butikken

100, Østerbrogade 100.

Specialitet:

Compencerende Systempræcissions-
Lommeuhre i Guld og Sølv. Moderne
udstyrede Salonuhre med Gong Gong-
Slag i Eg. og Nød. Optiske Artikler.

Billige Priser.

**Bolværksbolte,
Laskebolte, Skinnespiger,
samt alle Arter af
Kedelnagler, Skruebolte
og Møttriker**

leveres billigt fra

Brødrene Henzes
Skruebolte- og Møttrikfabrik,
Bragesgade 8, København L.
Telefon Nr. 3002.

C. W. Obel's Cigar- og Tobaksfabrikker i Aalborg.

Lager og Udsalg i København
Vestergade 10 Centrum
Telefon 3669.

Camilius Nyrop's Etablissement
Købmagergade 43, K.

**Sygepleje-Rekvisitter
og Bandager.**

Funktionærer ved Statsbanerne ind-
rømmes 10 à 20% Rabat, for Bandagers
Vedkommende 20 %, dog kun forsaa-
vidt de ere Medlemmer af Sygekassen.

Ligkistemagasinet 21, Møntergade 21.

Telefon 17,603.

**Begravelser
besørges.**

Urmager
OLUF HANSEN
Istedgade 21.

Jernbanefunktionærer erholder
15 pCt. Rabat

paa alt.

Reparationer udføres billig

Chr. C. Rahr & Co.
Vestervoldgade 31.
København K.

Jærn, Staal, Plader,
Staalhjælker.

Enhver Dame

bør forskafe sig til en Kjole eller Spa-
serdragt, **10 Al.**, 1 1/2 Al. bredt, ul-
dent, sort, blaat eller graameleret
Cheviotstof, som sendes overalt for
8 Kr. Garanteret ægte Farver, og fin
jernstærk Kvalitet. Som hel eller delvis
Betaling modtages til Eksport strikkede
Klude à 25 Øre pr. Pd.

NB. Stofprøve til Herredragter,
Damekostumer og Cyklenederdele sendes
til behagelig Valg.
Adr.: **Viborg Væveri, Viborg.**

**Laane- og Spareforeningen
for Embeds- og Bestillingsmænd.**

Forrenter **Sparekasseindskud**
med 4 pCt.
4 1/2 pCt.
4 pCt. + Udbytte,
alt efter Indsættelsesmaaned.

Kontor i „Danmark's Bygning“:
Vestre Boulevard 34, 2. Sal.

Kontortid: daglig 9—12, desuden
Onsdag og Lørdag 5—6 1/2.

Indrømmer Jernbanefunktionærer 10 pCt. paa Isskabe og Lig-
kister. Begravelser besørges. **N. P. Pedersen.**

Telefon 29,055 x.

Telefon 29,055 x.

A. Spendrup, Frederiksborggade 12,
15-aarig Medhjælper hos Hr. Chr. Poulsen, Købmagergade 69,
tillader sig herved at anbefale sin blandede Manufakturforretning.
Specialitet: Danske Varer, Bomuldstøj, Dowlas, Medium, bleget og ubleget Staut,
Lagen-Dowlas og Lærred i 6 Bredder. Til Dage is billigste Priser.

H. P. LARSEN.

Telefon 5118.

Telegr.-Adr.: NESRAL

Værktøjsfabrik,
Ryesgade 23, København N.
fabrikerer alle Slags Værktøjer særlig for Jernbaner og Baneanlæg.
Stort Lager. Leverandør til Statsbanerne og de fleste Privatbaner.

Gift Dem aldrig!

Telef. 17286 n.

før De har overbevist Dem om,
at De ingen Steder køber saa
gode og billige Møbler som hos

Telef. 17286 n.

Alfred Nielsen, Niels Hemmingsensgade 4

(lige ved Amagertorv).

Betalingen kan efter eget Ønske fordeles paa et eller flere Aar.

Store, elegant udstyrede Lejligheder, frit og smukt be-
liggende. Sporvogn for Døren.

2 Værelser med Pige-kammer, eget W. C.

3 — — —

Elektrisk Lys. Moderation for Jernbanefunktionærer.

Godthaabsvej 18—20.

Nørrebro's billigste Uhrforretning

Nørrebrogade 220 (ligeved Banen).

Sølvuhre fra 10 Kr. Ekstrafine Sølv Cylinder Remontoir Herre- og Dame-Uhre
25 Kr. 5 Aars Garanti. 14 Døgns Regulatorer fra 16 Kr., med Lodde 35 Kr.
Alle Slags Reparationer udføres hurtigt og billigt med Garanti.

Paa nye Uhre gives 3 Aars skriftlig Garanti.

Holger Bremer, Uhrmager.

G. Schwalms Møbelmagasin

indrømmer Jernbanefunktionærer Rabat paa alle Slags Møbler i alle Stilarter.

Kontant — Afbetaling kan indrømmes.

Godthaabsvej 14. — Telefon Godthaab 619.

Victor E. Mogensen, Guldsmed,

Sct. Petersstræde 49 (ved Vestervoldgade), København K.
anbefaler sig med Alt til Faget henhørende. — Nyt Arbejde udføres
saavel efter Tegning som Kopi i alle Stilarter.
Reparationer, Forgyltning og Forsølvning udføres hurtigt, smukt og
billigt. — NB. Reel Betjening garanteres.

Redigeret af Georg Berg.

De Nielsen Lazarus Eff. Nyvej 18, K.

Billige komfortable Lejligheder.

Sætter De Pris paa en rummelig, lys og tidssvarende
Lejlighed, se da hen i Asminderødgade, i det nye, flotte
Kvarter ved Ventegodt. Store komfortable 2—3 Værelses
Lejlighed med Altaner, Karnapper, eget W. C. og i det
hele udstyret efter Nutidens Fordringer i enhver Hen-
seende.

Anvises Fredensborggade 3, 1. S. t. h.

Autografier • Fotolitografier • Lyskopier
Største Specialforr. • PHILIPSEN & C. VESTERBROGADEN 27 B • Kalkering besørges